Votar NO al preacord d'ERC amb la CUP-UNCPG

written by Lluita Internacionalista | 26 de març de 2021

La nit del 21 de març ERC feia públic un preacord amb la CUP-Un nou cicle per guanyar (CUP-UNCPG), i fins el 22 nit no ho feia la CUP, pendent de la decisió de la militància. Des de Lluita Internacionalista, organització que forma part de la candidatura, cridem a rebutjar el preacord.

El text, a més de permetre la investidura a Aragonès obliga a donar estabilitat parlamentària al Govern. És a dir, estem davant d'un pacte de legislatura –encara que sigui revisable a la meitat- i per tant comporta avalar temes centrals com els pressupostos. Un pacte de legislatura que fins i tot deixa la porta oberta a una futura incorporació de la CUP-UNCPG en el Govern.

Què ha canviat a ERC i JXC quan els hem criticat que des de l'octubre del 17 s'han limitat a la gestió autonomista sense cap pla de ruptura amb l'estat? Què canvia ara quan els hem denunciat per reprimir el jovent als carrers o en els desnonaments? Per què donar suport a qui ha privatitzat el sistema sanitari i els serveis públics, i que pretenia aprofundir encara més les privatitzacions amb la Llei Aragonès? Per què donar suport a un partit que ha deixat caure empresa rere empresa, sempre al costat de la patronal en un procés de desmantellament industrial?

Ni ERC ni JXCat no han canviat, ni es desdiuen de la política que han fet des de fa una dècada de retallades i privatitzacions. ERC necessita neutralitzar la CUP-UNCPG com a oposició d'esquerres, perquè sap que s'aprofundirà el procés de polarització social i política. En els debats dins les assemblees de la candidatura ressonen arguments molt similars als de Podem quan va decidir entrar en el Govern PSOE: es diu

que una minoria pot ser determinant per canviar la política del govern i posar-lo al servei de les classes populars.

Però no ens enganyem, aquest preacord és "podemitzar" la CUP-UNCPG. El document està ple d'inconcrecions i de comissions d'estudi, que permetin allargar el temps i fer interpretacions: si vols que una cosa no es faci, crea una comissió. No hi ha cap altra manera de fer compatibles els programes oposats d'ERC i la CUP-UNCPG, garantint el blanqueig d'ERC i JxCat.

Com es proposa resoldre el conflicte amb l'estat? Un Parlament sobirà, amb una Mesa que garantirà la defensa dels drets materials, civils i polítics. Adverteixen que es vol superar el "simbolisme" però alhora evitar la repressió. No és aquest el lloc de fer un resum del preacord, però sí que volem destacar alguns exemples de la política que se'n deriva.

"Marge" i desmobilització

La CUP es compromet en el preacord a donar dos anys "de marge" a la Taula de negociació, fins la primera meitat del 2023, i es compromet a resoldre els diferències "en base a l'acord" i "en un marc de discreció". ERC vol aplicar el seu pacte amb el PSOE de l'amnistia per a les preses i presos a canvi d'estabilització de l'autonomia. Si la Taula no acaba amb una solució negociada que només pot ser basada en l'amnistia i el dret d'autodeterminació, aleshores hi haurà un nou embat democràtic a determinar pel conjunt de l'independentisme… És a dir, som on érem, però ara amb dos anys més al davant, fent temps i desmobilitzant com han fet els últims anys, a l'espera que el Govern de l'estat i el règim ens tornin a dir que no. I mentre la repressió de l'estat s'acarnissa: seguim venent fum al poble que se la va jugar l'1 i el 3 d'octubre.

I el paquet de mesures socials?

Una Renda Bàsica Universal, primer any d'estudi, segon d'implementació d'un pla pilot en franges d'edat concretes, 3r

any avaluació i proposta per ampliació, “si és el cas”. Sense cap quantificació de despesa. Tampoc n’hi ha en el Pla de Rescat, amb molts “plans” de bones intencions però sense concrecions. Una política d’habitatge basada en una agenda legislativa que tornarà a estar exposada als tribunals, sense dir com pensen respondre-hi. Amb l’únic compromís de 5.000 habitatges anuals. I sobre desnonaments, no hi ha compromís d’aturar-los sinó de “revisar els protocols”, i el que la BRIMO i ARRO no anirà als “desnonaments si són de famílies o persones vulnerables”. Tampoc està quantificada la despesa en sanitat. No es qüestiona la privatització de la sanitat pública ni de les residències de gent gran, quan encara cremen els casos de Ferrovial o la intervenció de residències que s’han cobrat vides d’avis, per a passar a una nova entitat privada. Es limita només a internalitzacions –sense data- d’alguns serveix auxiliars com el transport sanitari i el 061.

Darrera el grandiloqüent títol de “Treball digne per a tothom” no hi ha ni una mesura encaminada a aturar la sagnia d’acomiadaments, ni combatre la precarietat ni generar llocs de treball. No es planteja l’única alternativa real a una situació d’emergència com la que vivim: la nacionalització de les empreses que estan en procés de tancament (Nissan…) i només trobem una versió de les velles societats anònimes laborals de tan trista memòria. Ens hem cansat de repetir com un eslògan que volem el pa sencer, i ara en tenim prou amb les engrunes? No hi ha cap desbordament del marc d’ERC: passa amb la Banca, amb l’aigua o amb la creació d’una energètica pública.

I de la repressió i l’ordre públic? Es “suspèn l’ús dels projectils de foam”… “fins que no es faci públic el protocol” d’utilització. La Generalitat fins i tot continuarà presentant-se com acusació particular “si hi ha lesions acreditades d’agents”-que és el que al·leguen els Mossos sempre-. Es parla de barems “proporcionals” en la repressió, no d’aturar-la. La llei Mordassa es podrà seguir aplicant “si

no vulnera el dret de manifestació”…

Tampoc compartim el mètode que s’ha seguit i com s’arriba a les assemblees obertes. El mètode de l’anunci del preacord, que es ven directament com un gran conquesta via mitjans de comunicació abans que es pugui conèixer internament, és burocràtic i ja l’hem vist a les fàbriques com a Nissan on les direccions sindicals pacten acomiadaments. Primer es compromet l’acord, es pretén convertir-lo en un fet consumat sense alternativa i es dona a conèixer el text a la militància a menys de 24 hores del debat a les assemblees i sense possibilitat de presentar documents alternatius.

Investidura sí o no?

La CUP-UNCPG no ha de donar suport a un govern d’ERC i JXCat, ni als seus pressupostos ni menys comprometre’s amb l’estabilitat de la legislatura. Però la gent treballadora i el poble de Catalunya no hi tenim res a guanyar amb una repetició de les eleccions. El 14-F hi va haver una majoria independentista que suposa un altre fracàs per al règim del 78 -efecte Illa inclòs- i no tindria cap sentit diluir-lo.

Estem d’acord a facilitar la investidura del govern ERC-JXC, amb les mínimes abstencions necessàries i la resta de vots en contra, a canvi de tres mesures concretes al servei de la gent treballadora i contra la repressió: llibertat i retirada de **tots** els càrrecs de la Generalitat contra els i les joves detinguts a les manifestacions, retirada de les bales de foam i una partida extraordinària -clara i ja definida- de diners a sanitat, educació i serveis públics. **Però cap compromís amb el govern ERC-JXC ni amb els pressupostos que presentin. Mans lliures per cridar a la mobilització i fer oposició a les seves polítiques autonomistes i privatitzadores i per defensar els drets de la gent treballadora.**

La disjuntiva és ser la pota esquerra del govern o aixecar l’alternativa dels i de les joves i la gent treballadora i per

la ruptura amb la Monarquia, per la república catalana. Des de Lluita Internacionalista un cop més ens reafirmem que la CUP-UNCPG ha de ser al costat de la lluita de la classe obrera, del jovent, de les classes populars, contra els governs de l'estat i autonòmic, per què la crisi no la paguem els de sempre. En plena caiguda brutal de les condicions de treball i de vida, cal un programa clar de ruptura amb l'estat i amb el capitalisme. Fem una crida a les bases de la CUP i de les organitzacions que ens apleguem a la candidatura CUP-UNCPG a votar no al preacord